

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoE/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418204669
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6418204669.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci oprávnenej: E. A., rod. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXX, XXX XX N. A., proti povinnému: Q. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XX/XX, XXX XX N. A., v konaní o výkon rozhodnutia, o odvolaní povinného Q. A. proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 3Em/1/2018 - 344 zo dňa 13. 01. 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolanie otca maloletých detí zo dňa 29. 01. 2020 proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 3Em/1/2018 - 344 zo dňa 13. 01. 2020 **o d m i e t a**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) výrokom I. zamietol návrh oprávnenej na nariadenie výkonu rozhodnutia. Výrokom II. zamietol návrh povinného na nariadenie výkonu rozhodnutia a výrokom III. vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že matka maloletých detí E. A. sa podaným návrhom, doručeným Okresnému súdu Žiar nad Hronom dňa 06. 11. 2018, domáhala výkonu rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloletého N. A. a maloletej Z. A. z dôvodu nerešpektovania súdneho rozhodnutia otcom maloletých detí Q. A., a to rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10P/98/2014 - 78 zo dňa 06. 05. 2015. Uvedeným rozsudkom bolo manželstvo oprávnenej a povinného rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom zverených do osobnej starostlivosti matky. Styk otca s deťmi bol upravený tak, že otec maloletých detí je oprávnený stretávať sa s nimi v utorok a štvrtok v čase od 16:00 h do 18:00 hod. a každý páry týždeň v roku od piatku od 17:00 h do nedele do 17:00 h s osobitnou úpravou styku počas letných prázdnin, vianočných sviatkov, jarných prázdnin a veľkonočných sviatkov. Oprávnená v návrhu na výkon rozhodnutia uviedla, že povinný - otec maloletých detí nerešpektuje rozsudok okresného súdu a to tak, že priemerne mešká 5 minút pri odovzdávaní detí, nedodržiava miesto a čas odovzdania detí, porušuje rozsudok v povinnosti prispievať na výživu maloletých detí. Súd výzvou zo dňa 12. 11. 2018 vyzval povinného, aby rešpektoval súdne rozhodnutie. Rovnako povinný dňa 06. 12. 2018 podal návrh - oznámenie - marenie výkonu súdneho rozhodnutia, ktorý odôvodnil tým, že oprávnená mu bráni stretávať sa s deťmi, pričom situácia sa vyhrotila po prehratom súdnom spore o vyporiadanie majetku po rozvoде, keď si oprávnená začala svoj neúspech riešiť bránením kontaktu otca s deťmi. Povinný uviedol, že vyživovaciu povinnosť si plní a o deti sa stará. Na záver uviedol, že má obavu o zdravie a psychický stav svojich detí, ktorý im oprávnená svojím konaním spôsobuje. Súd uvedené podanie na základe jeho obsahu vyhodnotil ako návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, a preto výzvou zo dňa 12. 12. 2018 vyzval oprávnenú na dobrovoľné plnenie rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10P/98/2014 - 78 zo dňa 06. 05. 2015. Ďalej v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na úradný záznam ÚPSVaR Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom, zo dňa 18. 01. 2019 a na výsluch oprávnenej a povinného zo dňa 17. 04. 2019. Vo veci poukázal na

ustanovenia § 372 a nasl. Zákona č. 161/2015 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a tiež na § 3 ods. 1, 2, 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých detí. Uviedol, že k výkonu rozhodnutia možno pristúpiť len vtedy, ak povinný, bezdôvodne a zámerne neplní to, čo mu ukladá právoplatný a vykonateľný rozsudok. Uviedol, že matka má povinnosť pripraviť deti na styk, no povinnosťou otca je prevziať si dieťa v mieste bydliska matky a na tom istom mieste, v stanovenom čase matke maloleté deti vrátiť. Vykonaným dokazovaním súd nezistil, že by matka bránila otcovi v styku s maloletými deťmi. Naopak, matka maloleté deti na styk vždy riadne pripraví, avšak maloleté deti opakovane odmietajú styk s otcom. Vykonaným dokazovaním nebolo zistené, že by matka v súdom určených dňoch a časoch otcovi detí bránila pri realizácii jeho styku s maloletými deťmi, čo vyplynulo aj zo správy ÚPSVaR zo dňa 18. 01. 2019 a taktiež z úradného záznamu zo psychologického vyšetrenia PhDr. Brašeňovej zo dňa 27. 11. 2018, z ktorého vyplýva, že maloletý N. vzťah s otcom vyhodnocuje ako nenaplňujúci, s nedostatočným záujmom voči jeho osobe, s preferovaním iných osôb, pričom ho v protektívnej technike vytesňuje, t. j. odmieta styk s otcom, avšak do budúca ho nevylučuje. Pokiaľ sa týka návrhu oprávnenej na nariadenie výkonu rozhodnutia, k uvedenému súd uviedol, že v podanom návrhu matka uvádza, že otec maloletých detí porušuje predmetný rozsudok tak, že mešká pri odovzdávaní detí, nedodržiava miesto a čas odovzdania detí, zámerne porušuje rozsudok v povinnosti prispievať na výživu maloletých detí. V exekučnom titule je striktno upravený čas stretávania sa otca s maloletými deťmi počas víkendov v bežnom roku, aj počas prázdnin a sviatkov, čo otec porušuje. Súd prvej inštancie poukázal ďalej na článok 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a uviedol, že najlepší záujem dieťaťa môže v závislosti na svojej povahe a závažnosti prevážiť nad záujmom rodiča. Preto, ak je predmetom konania vo veci starostlivosti o maloletých úprava styku rodiča s maloletým dieťaťom, nemožno pri súdnom vynucovaní styku postupovať tak, aby sa návrh na výkon predbežného opatrenia stal procesným prostriedkom slúžiacim výhradne na to, ako za každú cenu, v danom prípade proti vôli a proti záujmom maloletých detí, postupovať tak, aby bola dosiahnutá ochrana, hoci aj oprávneného záujmu jedného z rodičov na realizáciu styku s maloletými deťmi. V tejto otázke poukázal na uznesenie Ústavného súdu ČR zo dňa 24. 11. 2004 sp. zn. IV. ÚS 25/03. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že návrh matky, ako oprávneného rodiča, ako aj protichodný návrh otca, ako povinného rodiča, na výkon rozhodnutia súdu s prihliadnutím na názor maloletých detí zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote, dňa 29. 01. 2020, odvolanie otec maloletých detí. Uviedol, že už v čase podania návrhu oprávnenej J. A. mu však práve ona odmietala deti dávať. Oprávnená v podaní uviedla, že si neplní vyživovaciu povinnosť (otec maloletých detí), ktoré tvrdenie nie je pravdivé, nakoľko on na výživnom nedlhuje a nikdy ani nedlhoval. Dokonca rodičia otca poslali na účet E. A. ešte pred rozvodom čiastku cca 260,- Eur dobrovoľne pre deti, aby im nič nechýbalo. V prvotnom vyjadrení reagoval len stručne v domnení, že pravdivé vyjadrenia postačia na to, aby súd rozhodol v jeho prospech a aby sa deti čoskoro vrátili späť do života otca. Preto chce teraz obširne informovať súd, čo vlastne predchádzalo danej situácii, následkom ktorej trpia deti. V ďalšom obsahu odvolania popísal situáciu od rozvodu dňa 05. 06. 2015 do novembra 2018, kedy deti k otcovi chodievali tak, ako to bolo určené súdom. Následne po novembri 2018 po súdnom pojednávaní ohľadom BSM, podľa názoru otca maloletých detí, sa mu chcela bývalá manželka pomstiť tak, že mu deti nedá. Klamala deťom a deti boli manželkou „zaťahované“ do vzájomných sporov medzi ich rodičmi. Povinný má za to, že manželka deti „poštvala“, aby k otcovi nechodili. V spise je doložený i USB kľúč, kde je ovplyvňovanie detí a štvanie detí proti otcovi ako i proti starej matke nahraté. Pokiaľ sa týka meškania pri odovzdávaní detí a SMS správ, ktoré si bývalá manželka vopred chystala, zistil, že čas na SMS správach od manželky nesedel s časom na mobilnom telefóne otca. Otec popísal ďalšie udalosti pri problematickom odovzdávaní maloletých detí medzi rodičmi v ostatnom obsahu odvolania. Poukázal na odôvodnenie uznesenia Okresného súdu Žiar nad Hronom, v ktorom je konštatované, že prvoradá je záujem dieťaťa. Zvýraznil, že v danej situácii treba prihliadať aj na to, že sú deti manipulované, zastrášené a boja sa. Ony sú v tomto bezbranné. V uznesení Okresného súdu Žiar nad Hronom súd chránil ich matku a nie deti. Uviedol, že deti v dôsledku správania matky neboli u otca ani na Vianoce 2018, ani na Vianoce 2019, pričom stále majú u otca odložené darčeky. Neboli ani u starých rodičov zo strany otca, ktorí ich majú veľmi radi. Matka maloleté deti „odstavila“ od ostatnej celej rodiny po dobu 15 mesiacov. Ďalej otec uviedol, že nerozumie, že okresný súd rozhodol tak, že najprv bývalej manželke udelil pokutu 50,- Eur, čiže ju uznal za vinnú v porušení súdneho nariadenia, ale už následne, keď sa spis vrátil z Krajského súdu v Banskej Bystrici, táto už „vinná“ nie je. Zo strany súdu podľa názoru otca došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a na základe vykonaných dôkazov došlo k nesprávnym

skutkovým zisteniam, ktoré ovplyvnili rozhodnutie súdu v neprospech otca. Otec má za to, že matke na deťoch vôbec nezáleží, cestou a prostredníctvom detí sa chce otcovi maloletých detí len pomstiť. Záverom otec uviedol, že chce poprosiť súd, aby mu pomohol, aby sa deti čím skôr vrátili do jeho života. Opätovne poukázal na správanie jeho bývalej manželky, ktorá sa smerom k nemu správa bez rešpektu, arogantne a ktorá ho i napadla na prípadovej konferencii vedenej na ÚPSVaR. Záverom poukázal na to, že matka maloletých detí podmienila otcovu možnosť stretávať sa s deťmi vyplatením sumy 30.000,- Eur v súvislosti s vyporiadaním BSM. V tejto súvislosti mu matka maloletých detí oznámila, že ak jej otec maloletých detí sumu 30.000,- Eur nevyplatí, deti už neuvidí. V danom momente si otec myslel, že je to len nemiestna vyhrážka, ktorá sa však za ňu dlho stala minulosťou.

3. Odvolanie otca maloletých detí bolo doručené matke maloletých detí (oprávnenej) dňa 27. 03. 2020 s možnosťou sa k uvedenému vyjadriť.

4. Oprávnená sa k odvolaniu povinného nevyjadrila.

5. V dôsledku podaného odvolania otca maloletých detí, ako osoby povinnej, krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 62 a § 65 CMP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario odvolanie povinného postupom podľa § 386 písm. d/ CSP v spojení s ust. § 377 ods. 2 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) odmietol, nakoľko nemá náležitosti podľa § 363 CSP, a pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

6. Podľa § 386 písm. d) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

7. Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (odvolací návrh).

8. Podľa § 373 ods. 1 CSP, ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

9. Podľa § 377 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

10. Podľa § 377 ods. 2 CMP, odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný, alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik uloženej povinnosti.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, v dôsledku podaného odvolania otca maloletých detí, ako osoby povinnej, sa oboznámil s obsahom celého spisového materiálu a považuje za nevyhnutné poukázať na predchádzajúci priebeh konania v súdnej veci, kedy v konaní vedenom Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn. 3Em/1/2018 Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len ako „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 3Em/1/2018 zo dňa 10. 06. 2019 na základe návrhu otca maloletých detí uložil oprávnenej E. A. pokutu vo výške 50 Eur,- ktorú bola povinná uhradiť na účet Okresného súdu Žiar nad Hronom v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. V dôsledku podaného odvolania E. A. vo veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, a tento uznesením č. k. 41CoE/227/2019-306 zo dňa 25. septembra 2019 predmetné uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 10. 06. 2019 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že v predmetnej veci bol najprv dňa 06. 11. 2018 podaný návrh matky na nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia, na základe ktorého súd i vyzval výzvou v zmysle § 379 CMP otca maloletých detí na plnenie povinností a rešpektovanie súdneho rozhodnutia č. k. 10P/98/2014-78. Ďalej súd uviedol, že zároveň podanie otca maloletých detí môže byť podľa obsahu posúdené rovnako ako návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, keďže vo svojom obsahu tiež tvrdí nerešpektovanie totožného súdneho rozhodnutia matkou. Súd prvej inštancie vyzval výzvou podľa § 379 ods. 1 CMP rovnako otca maloletých detí a neskôr i matku maloletých detí, aby sa rozhodnutiu podrobili a upozornil

ich na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí. Napriek uvedeným návrhom a napriek realizovanej výzve, resp. výzvam obom rodičom maloletých detí konajúci okresný súd nevydal uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia v zmysle § 376 ods. 2 CMP, proti ktorému jedinému je v zmysle § 377 ods. 1 CMP prípustné odvolanie a ani inak nerozhodol o návrhu matky na nariadenie výkonu rozhodnutia. Odvolací súd v ostatnom obsahu odôvodnenia uviedol, že v predmetnom vykonávacom konaní dosiaľ absentovalo riadne uznesenie súdu o nariadení výkonu rozhodnutia, resp. zamietnutí návrhu na výkon rozhodnutia, čím vykonávacie konanie nebolo v zmysle zákona riadne začaté, nebolo ustálené postavenie účastníkov konania (oprávnený a povinný), a teda v uvedenej fáze konania nebolo možné rozhodnúť o uložení pokuty v zmysle § 382 CMP.

12. Súd prvej inštancie bol inštruovaný, že v ďalšom konaní po zrušení napadnutého rozhodnutia posúdi návrh matky na nariadenie výkonu rozhodnutia, rovnako i podanie otca maloletých detí zo dňa 06. 12. 2018, ktoré by podľa svojho obsahu taktiež mohlo byť návrhom na nariadenie výkonu rozhodnutia a o tomto rozhodne uznesením, ktorým nariadi výkon rozhodnutia alebo uznesením o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia.

13. Po zrušení a vrátení veci súd prvej inštancie postupoval v zmysle usmernení vyslovených v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41CoE/227/2019-306 zo dňa 25. 09. 2019, opätovne posúdil návrh matky maloletých detí na nariadenie výkonu rozhodnutia a taktiež posúdil podanie otca maloletých detí ako návrh otca maloletých detí na nariadenie výkonu rozhodnutia a o uvedených rozhodol uznesením č. k. 3Em/1/2018-344 zo dňa 13. 01. 2020 tak, že návrh oprávnenej, ako aj návrh povinného na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol. Uvedené uznesenie je predmetom rozhodovacej činnosti odvolacieho súdu, kedy odvolanie proti tomuto uzneseniu podal len otec maloletých detí, v dôsledku čoho je uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom napadnuté vo výroku II. uznesenia a tiež v závislom výroku III. o trovách konania.

14. Ako už bolo uvedené i v odôvodnení uznesenia súdu prvej inštancie, ak konajúci súd pri zistení, či skutočne nedochádza k plneniu povinnosti uloženej rozhodnutím a či reálne existujú na to ospravedliteľné dôvody, dospeje k záveru, že k neplneniu súdneho rozhodnutia dochádza a nie sú tu žiadne ospravedliteľné dôvody na nepodrobenie sa rozhodnutiu, vydá uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia. V opačnom prípade súd návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietne. Zákon č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok výslovne pripúšťa odvolanie proti uzneseniu o nariadení výkonu alebo zamietnutí návrhu na výkon rozhodnutia. Zákon však špecifikuje len dva odvolacie dôvody. Táto právna úprava je špeciálna vo vzťahu k právnej úprave obsiahnutej v § 62 CMP a § 365 CSP, teda pokiaľ sa týka dôvodov nahrádza všeobecnú úpravu o odvolaní v Civilnom mimosporovom poriadku a Civilnom sporovom poriadku. Vymedzenie len týchto dôvodov vyjadruje rešpekt a autoritatívnu silu už vydaného súdneho rozhodnutia. Odvolacie dôvody sa teda môžu týkať len takých skutočností, ktoré by znamenali nemožnosť realizovať výkon rozhodnutia. Nejde o dôvody, ktoré sa týkajú merita veci rozhodnutej súdom v základnom konaní. Vykonávací súd sa bude zaoberať teda len dôvodmi, že 1. exekučný titul nie je vykonateľný, pričom môže ísť o dôvody formálnej alebo materiálnej nevykonateľnosti. Pri materiálnej vykonateľnosti ide o neurčitosť výroku, prípadne označenie účastníkov, lehoty na plnenie, prípadne iných pre výkon rozhodnutia podstatných údajov. Pri formálnej vykonateľnosti skúma, či rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť (napríklad pre nesprávne doručenie, pre nesprávne právne posúdenie vykonateľnosti súdom a pod.), a to aj napriek tomu, že obsahuje doložku vykonateľnosti. Ďalším zákonným odvolacím dôvodom je, že: 2. okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti. Dôvodom môže byť napríklad to, že došlo k splneniu povinnosti, alebo že oprávnená alebo povinná osoba zomrela. Dôvodom môže byť i zrušenie alebo zmena rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom.

15. S poukazom na uvedené možno zhrnúť, že proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia, resp. uzneseniu, ktorým bol návrh na výkon rozhodnutia zamietnutý (tak ako v súdnej veci), Civilný mimosporový poriadok síce opravný prostriedok v podobe odvolania pripúšťa (§ 377 ods. 1 CMP), avšak odvolanie možno dôvodiť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný, alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti. Iné ako uvedené odvolacie dôvody nie sú spôsobilými odvolacími dôvodmi, na základe ktorých by bolo možné vecné posúdenie odvolania a revíziu odvolaním napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom. Keďže v súdnej veci v podanom odvolaní otec maloletých detí, ako osoba povinná, súdu uvádzal a popisoval jednotlivé konkrétne prípady nerešpektovania súdneho rozhodnutia matkou maloletých detí, v čoho dôsledku má

otec zamedzený kontakt s maloletými deťmi po ním uvádzanú dobu v rozsahu niekoľkých mesiacov, uvedené nepredstavuje odvolacie dôvody, ktoré jediné predpokladá a pripúšťa Civilný mimosporový poriadok. Otcom uvádzané dôvody sa týkajú merita prejednávanej veci - úpravy styku otca s maloletými deťmi a nemožnosť jeho realizácie v dôsledku ním tvrdeného konania matky maloletých detí, avšak tieto dôvody nesvedčia o tom, že exekučný titul je nevykonateľný a ani nepredstavujú okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili zánik uloženej povinnosti. Vzhľadom na absenciu zákonom aprobovaných odvolacích dôvodov, ktoré jediné sú spôsobilé privodiť možnosť vecného posúdenia odvolaním napadnutého rozhodnutia, odvolací súd odvolanie otca postupom podľa § 386 písm. d) CSP odmietol, nakoľko toto nemá náležitosti odvolania podľa § 363 Civilného sporového poriadku v spojení s ust. § 377 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku, ktoré upravuje odvolacie dôvody ako osobitnú náležitosť odvolania proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia. V zmysle § 373 ods. 1 CSP, veta posledná, súd na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzýva.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov nepriznal a to vzhľadom na charakter konania, keď ani nevzhladol dôvod na postup podľa § 55 CMP.

17. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).